

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/532/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715204089
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715204089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu: 1/ P. P. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. F. č. XXX, XXX XX M. H. a 2/ Z. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. F. č. XXX, XXX XX M. H. proti žalovanej: A. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXXX/XX T. - Z., zastúpená AK Dlhopolec, s. r. o. so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 687 306, o zaplatenie 630 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 29. 06. 2016 č. k. 9C/1/2015 - 105, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 29. 06. 2016 č. k. 9C/1/2015 - 105 potvrdzuje.

II. Žalobcom 1/, 2/ priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 630 eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 37,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, konkrétne sumy 630 eur z dôvodu bezdôvodného užívania nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov, je voči žalovanej dôvodný. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že žalobcovia získali do vlastníctva v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľnosti, rodinný dom a príslušné pozemkové nehnuteľnosti a to udelením príklepu na dražbe dňa 14. 04. 2014. Žalovaná mala predmetné nehnuteľnosti žalobcom odovzdať od 06. 05. 2014, čo nespĺnila, za obdobie od 06. 05. 2014 do 16. 06. 2016 (čo bol posledný deň, kedy boli žalobcovia vlastníkami predmetných nehnuteľností) užívala nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho dôvodu, odmietla ich žalobcom odovzdať. Žalovaná nehnuteľnosť vypratala a odovzdala dňa 05. 06. 2015. Súd neuznal za dôvodnú obranu žalovanej, že predmetnú nehnuteľnosť neužívala sama ale spolu s druhom, maloletými deťmi a sestrou z dôvodu, že šlo len o tvrdenia žiadnymi dôkazmi nepreukázané, pričom žalovaná v tomto smere nenavrholo žiadne dokazovanie napriek poučeniu v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Rovnako obranu, že v predmetnej nehnuteľnosti nebývala natrvalo, chodili nehnuteľnosť len prevetrať a príležitostne tam prespávali, súd neuznal, dospel k záveru, že v období od 06. 05. 2014 do 16. 06. 2014 nehnuteľnosti užívala, neodovzdala ich žalobcom a neumožnila im ich užívať. K namietaniu neprimerane vysokej sumy za užívanie okresný súd po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že predmetná suma (15 eur denne) nie je neprimerane vysoká a zodpovedá priemernej výške mesačného nájomného za porovnateľnú nehnuteľnosť. Pokiaľ žalovaná namietala, že predmetné nehnuteľnosti funkčne nezodpovedali dôstojnému štandardu bežnej rodiny (bez možnosti pripojenia k elektrickej energii a ostatným médiám), poukázal súd na svoje zistenia, podľa ktorých na predmetnom odbernom mieste došlo zo strany dodávateľa elektrickej energie k odpojeniu od dodávky dňa 29. 05. 2014 práve z dôvodu neuhradenia faktúry za dodávku a distribúciu elektriny v

sume nedoplatku 330,92 eur, keď zmluvu na uvedené obdobie (od 26. 06. 2013 do 25. 06. 2014) mala s dodávateľom uzatvorenú práve žalovaná. Tiež dodávka vody z verejného vodovodu na uvedenom odbornom mieste bola prerušená v období od 16. 06. 2014 do 11. 06. 2015 to znamená, že nehnuteľnosť bola pripojená na dodávku vody z verejného vodovodu až do dňa 15. 06. 2014 (prerušená bola od 16. 06. 2014 do 11. 06. 2015), bola teda pripojená na dodávku vody z verejného vodovodu a pokiaľ bola dňa 29. 05. 2014 odpojená od elektriny, túto situáciu si žalovaná zapríčinila sama, pretože k odpojeniu došlo z dôvodu neuhradenia nedoplatku a nie konaním žalobcov.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Nespochybuje, že sa žalobcovia stali výlučnými vlastníkami nehnuteľností, toto vyplýva okrem iného aj z notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dobrovoľnej dražby. Trvá však na tom, že nehnuteľnosti neboli v rozhodnej dobe užívateľské a ona ich neužívala. Nehnuteľnosti boli odpojené od dodávok plynu a od 29. 05. 2016 (zrejme 2014, pozn. odvolacieho súdu) aj od dodávok elektrickej energie, nehovoriac o ich havarijnom stave. Užívanie takýchto nehnuteľností je v dnešnej dobe nepredstaviteľné, najmä pri potrebe žalovanej zabezpečovať výchovu a starostlivosť dvoch maloletých detí. Všetci spolu s jej, dnes už nebohrou sestrou, boli nútení presťahovať sa k rodičom druhu žalovanej ešte pred začatím v žalobe označenej rozhodnej doby, že nehnuteľnosti boli v rozhodnej dobe užívateľské a že ich žalovaná užívala nevyplýva zo žiadneho kvalifikovaného tvrdenia žalobcov, ani zo žiadneho dôkazu, ktorý by bol žalobcami navrhnutý, resp. súdom vykonaný. Žalobcovia tvrdili len to, že žalovaná mala v nehnuteľnostiach mať osobné veci. Súd čiastočne v rozpore s tvrdeniami sporových strán dospel k záveru, že žalovaná nehnuteľnosti v rozhodnej dobe užívala a to na základe protokolu o ich odovzdaní, ktorý sa nachádzal v spise iného konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod spisovou značkou 11C/76/2014. Predmetný protokol bol vypracovaný výlučne za účelom, aby žalovanej s poukazom na § 32 ods. 1 a 2 zákona o dobrovoľných dražbách mohla byť odovzdaná zostávajúca časť výťažku dražby. Nepreukazuje teda, že by v rozhodnej dobe žalovaná nehnuteľnosti užívala. Súd preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vykonané dokazovanie nesprávne posúdil a vyvodil z neho nesprávne závery. Nemôže byť zaviazaná nahradiť žalobcom peňažný nárok z titulu užívania nehnuteľností, ktoré neužívala a ktoré neboli minimálne od 29. 05. 2014 užívateľské. Na úkor žalobcov sa bezdôvodne neobohatila a ani za ňu žalobcovia neplnili nič, čo by inak podľa práva mala platiť sama. Základ žalovaného nároku v konaní preukázaný nebol. Rovnako žalobcovia nepreukázali výšku tvrdeného bezdôvodného obohatenia, pokiaľ by k nemu hypoteticky došlo. Pritom otázka primeranosti náhrady za užívanie nehnuteľností nie je otázkou, ktorú by súd mohol právne akceptovateľným spôsobom sám posúdiť, žalobcovia nenavrhlí také dokazovanie, z ktorého by bolo možné výšku takejto náhrady vyvodiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, jednostranné, postavené na nesprávnom posúdení vykonaného dokazovania a na nesprávnom právnom posúdení veci. Domáha sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žaloba bude zamietnutá, prípadne zrušená a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukazujú na skutočnosť, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal s otázkou, že v rozhodnom období boli žalobcovia vlastníkami nehnuteľností a že žalovaná žalobcom tieto nehnuteľnosti neodovzdala, pričom zadržovanie nehnuteľností žalovanou bolo neoprávnené. Tieto skutočnosti odvolateľka v podanom odvolaní nespochybnila, navyše uviedla, že nespochybňuje vlastnícke právo žalobcov k predmetným nehnuteľnostiam v rozhodnom období. Uvedené otázky preto nie sú predmetom odvolacieho konania. Pokiaľ žalovaná poukazuje na skutočnosť, že nehnuteľnosti neužívala, jej stanovisko je v rozpore s jej tvrdeniami obsiahnutými v súdnom spise. V priebehu súdneho konania totiž žalovaná uviedla, že počas obdobia, za ktoré si žalobca uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia boli v nehnuteľnosti aj s partnerom a dvoma maloletými deťmi, že ich užívala ona, jej druh, dve maloleté deti a ešte aj sestra. Pokiaľ ide o tvrdenie, že v nehnuteľnostiach „mala veci, chodila tam vetrať, prespávala tam iba občas“ poukazuje na to, že táto skutočnosť nie je relevantná pre posúdenie nároku žalobcov, keď sa na ich úkor bezdôvodne obohatil niekto, kto mal faktickú možnosť cudziu nehnuteľnosť užívať. Navyše takéto svoje tvrdenia žalovaná žiadnym spôsobom ani nepreukázala a neužívanie nehnuteľností nepreukázala ani v odvolacom konaní. K argumentácii žalovanej ohľadne toho, že nehnuteľnosti neboli užívateľské vzhľadom na to, že neboli pripojené k dodávkam plynu a elektrickej energie poukazujú na odôvodnenie napadnutého rozsudku, keď dôvodom odpojenia od elektrickej energie bola skutočnosť, že žalovaná neuhradila faktúru za dodávku, ktorú sama spotrebovala. Pokiaľ ide o nepripojenie k plynu, z dokazovania bolo jednoznačne zistené, že nehnuteľnosti neboli k plynu pripojené už predtým, ako k nim vlastnícke

právo nadobudli žalobcovia. Ani táto skutočnosť však neznižovala možnosť využitia predmetných nehnuteľností. V obývacej izbe domu so súpisným číslom 1438 sa nachádzal kozub, v ďalšej izbe kachľová pec a v kuchyni piecka na drevo. Tieto v čase, keď ešte žalovaná bola vlastníčkou nehnuteľnosti, využívala na vykurovanie. Nie je tiež správne tvrdenie žalovanej, že by žalobcovia nepreukázali výšku bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia predložili k svojmu nároku na preukázanie výšky listinné dôkazy (inzeráty nájomného za porovnateľné nehnuteľnosti) a okresný súd tieto dôkazy vykonal s tým, že neprihliadal na jeden z inzerátov a cenu bežného nájomného určil zo zvyšných inzerátov na 543 eur mesačne. Žalobcovia teda dôkazné bremeno uniesli. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že uvedená výška nájomného nie je primeraná, mala na podporu svojho tvrdenia označiť nejaké dôkazy, čo neurobila. Neuniesla teda dôkazné bremeno a jej hypotetickej obrane z tohto dôvodu nebolo možné priznať úspech. Neobstojí ani tvrdenie žalovanej, že súd porovnával neporovnateľné, podľa predložených dôkazov bola cena nájomného porovnateľnej nehnuteľnosti 543 eur mesačne, žalobcovia si pritom uplatnili nájomné v nižšej výške 450 eur mesačne. Navrhli napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“) preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario; rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania okresného súdu, ktoré mu predchádzalo, ako aj odvolacích námietok žalovanej konštatuje odvolací súd, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Okresný súd ako súd prvej inštancie pred rozhodnutím veci vykonal dôsledne dokazovanie na všetky tvrdenia žalobcov, ako aj žalovanej. Vykonalé dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 OSP (platného a účinného v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie), svoje zistenia a závery z nich jasne a presvedčivo zhrnul v odôvodnení napadnutého rozsudku. Zároveň odvolací súd považuje za správne aj právne posúdenie predmetu sporu.

7. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP konštatuje v celom rozsahu správnosť dôvodov napadnutého rozsudku a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Odvolací súd zároveň konštatuje, že v odvolaní žalovaná neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neboli predmetom posudzovania zo strany súdu prvej inštancie. So všetkými odvolacími námietkami sa teda už dostatočne jasne, zrozumiteľne a správne vysporiadal okresný súd v napadnutom rozsudku.

8. Ako je zrejme z obsahu spisu, žalobcovia si voči žalovanej uplatnili právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a to vo forme finančnej náhrady za neoprávnené užívanie ich vlastníctva. Je jednoznačne preukázané, že žalobcovia boli v rozhodnom období, za ktoré uplatňujú bezdôvodné obohatenie bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ku ktorým vlastníctvo získali príklepom na dobrovoľnej dražbe. Predchádzajúcou vlastníčkou týchto nehnuteľností bola práve žalovaná. Samotná žalovaná v rámci pojednávania (na pojednávaní pred okresným súdom dňa 29. 06. 2016) priznala, že odmietla dňa 06. 05. 2014 nehnuteľnosť uvoľniť, keďže spochybňovala platnosť dobrovoľnej dražby. Uviedla tiež, že v nehnuteľnosti ostala asi týždeň a pretože táto bola neobývateľná, keďže nebola pripojená na elektrinu, plyn a dodávku vody, bola ju nútená aj so svojimi maloletými deťmi opustiť. Sama tiež potvrdila, že v nehnuteľnosti mala svoje veci, chodila ju vyvetrať, občas tam prespávali. Správne sa súd prvej inštancie vysporiadal s touto námietkou ohľadne užívania nehnuteľnosti tak, ako to uviedol v napadnutom rozsudku so záverom, že je zrejme, že žalovaná nehnuteľnosť vypratala a odovzdala až dňa 05. 06. 2015. Je teda bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že v rozhodnom období žalovaná znemožnila žalobcom nehnuteľnosť, ktorá patrila do ich vlastníctva, užívať.

9. K ďalším námietkam v odvolaní, že bolo vylúčené užívanie týchto nehnuteľností, vzhľadom na odpojenie od dodávok elektrickej energie a plynu, odkazuje odvolací súd na zistenia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku k týmto tvrdeniam a to na s. 6 prvý až siedmy odsek, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Pokiaľ vzhľadom na tieto zistenia súd prvej inštancie uzavrel, že nehnuteľnosť bola odpojená od dodávky elektriny a plynu z dôvodov na strane žalovanej, túto situáciu si teda zapríčinila sama (z dôvodov neuhradenia nedoplatkov) a správne na tieto námietky potom neprihliadol. Tiež pokiaľ ide o tvrdenie, že nehnuteľnosť neužívala žalovaná sama, ale spolu s druhom, maloletými deťmi a sestrou, správne poukázal súd prvej inštancie, že tieto skutočnosti ostali len v rovine tvrdení, navyiac odvolací

súd uvádza, že pokiaľ sa v týchto nehnuteľnostiach zdržiavali aj iné osoby, ako žalovaná, mohli tam byť len s jej súhlasom a práve povinnosťou žalovanej bolo predmetné nehnuteľnosti žalobcom odovzdať a umožniť im nerušené užívanie.

10. Pokiaľ namieta žalovaná voči výške bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že žalobcovia túto výšku nepreukázali, odvolací súd rovnako ako pri predchádzajúcej námietke odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie na s. 8 ods. 3, na s. 9 ods. 1 a 2 napadnutého rozsudku, v ktorom sa dostatočne jasne a zrozumiteľne okresný súd vysporiadal s otázkou primeranosti náhrady za užívanie predmetných nehnuteľností. Pokiaľ žalovaná v odvolaní tvrdí, že otázka primeranosti náhrady nie je otázkou, ktorú by mohol akceptovateľným spôsobom posúdiť súd, odvolací súd tento názor považuje za nesprávny, je práve vecou súdu, aby posúdil primeranosť náhrady za užívanie nehnuteľnosti a to na základe dôkazov navrhnutých sporovými stranami s tým, že rozhodnutie, ktoré dôkazy súd vykoná, sú práve v kompetencii súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu táto otázka je vyriešená správne, vychádza z vykonaného dokazovania a právneho posúdenia s poukazom na ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny a zároveň správne odôvodnený s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom 1/, 2/ priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).